

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan, izvzemši ponedeljke in dneve po praznicah, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijakke velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“. — Opravištvu, na katero naj se blagovoljijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Naša monarhija in iztok.

„Agramer Presse“ piše ta-le preistinit članek, nam popolnem iz srca vzet:

„V naših merodajnih krogih so zdaj menda resno sklenili, da se preloži središče države bolj proti iztoku. Pa saj bi bilo tudi čudno, ko bi se ravno v teh krogih ne izpoznal naravni poklic in zanimanje naše monarhije; le v tem omahujejo, na kateri pot bi stopili. — Nij skrivnost, da tudi Magjari obetajo dinastiji razširjenje naših državnih mej proti iztoku, tudi oni hoté lepe dežele balkanskega poluotoka priklopiti svojej „državi“, samo da se mora to zgoditi v magjarskem smislu, a k temu je treba več pogojev. Vprvič se mora pobratinstvo s Turčijo okrepiti, vzbuditi se mora zavest vzajemnih interesov mej Osmani, in to ima oba bratovska naroda „stajati“ v jeden. Sovražne Slované v Turčiji morajo še Turki pozobati, z domačimi se bode pa uže kako naredilo. Za vse to pa treba Magjarom časa; želodec si morajo za prebavljenje tako puste jedi stoprav pripraviti, in v tem smislu tudi kroni piskajo svojo bodočnostno muziko v ušesa, in jej hoté zdaj odsvetovati od akcije, za katero še sami niso pripravljeni sè svojega stališča.

„Da Avstrija nema na ta način izpolniti svojega zvanja v iztoku, to je očitno. Avstrijska politika ima le potem lahko vspéh, ako postane popolnem Slovanom prijaznega značaja in če prej ali pozneje vsem magjarskim poželjivostim enkrat za vselej konec stori. Žalibog se naši slovenski politikarji pri kroni veliko premalo trudijo, da bi temu prepričanju po-

mogli do zmage. Magjari vedno podpihujejo nezaupnost do slovanske lojalnosti, vedno lažnjive denunciacije v uho šepčejo; Slovani pa se ali kujajo ali pa se z dušo in telesom, z mesom in krvjo izročajo Magjarom in si niti enkrat samostojno ne drznejo stopiti. Namestu, da bi porabili sedanjí trenotek, ko jeziček na tehtnici še sem ter tja maha in se skledica lahko v njih korist klone, držé se v slovanskem taboru roke na križ in pričakuje fatalistično stvarij, ki imajo priti. To pa nij niti za monarhijo dobro, ki jo hočemo utrditi in okrepčati, niti za slovansko stvar. Mi ne moremo želeči, da bi morala našo državo stoprav kaka katastrofa zriniti nazaj na pot, po kateri edini pride do zveličanja.

„Položje je napeto še vedno, pozitivne odločenosti menda še nij, še vedno se brez cilja in konca omaguje sem ter tja, tako dolgo, da bo srečni trenotek zopet zamujen, oni trenotek, o katerem je velik sovražnik naše monarhije rekel, da Avstrija vedno zanj in za eno idejo prepozno prihaja.“

Tako govori „A. Pr.“

Iz Bosne se dalje „National-Zeitung“ piše, da se oboroževajo tam vsi Mohamedanci, kakor da bi veljalo uže jutri iti na sovraga. Vsi štirje razredi deželne brambe so uže pod orožjem in se urijo. Mohamedanci so fanatizirani, ker se jim pridiguje, naj branijo svojo vero. Zavoljo tega je pa položaj kristijanov sila nevaren postal.

Iz Hercegovine pak se poroča, da ima tam Suleiman paša s svojo vojsko Stolac zaseden s 16 bataljoni, v Trebinji stoji 5, v

Mostaru 11, v Kleku 5, v soteski Duga 5 bataljonov.

Temu nasproti pravi „Agr. Ztg.“ z opravičenjem: To so dejanja, ki naše interese v nevarnost postavljajo, zato vprašamo zopet: Ali naj bomo večno obsojeni na to, da živimo v nemiru in nepokoju, samo ker je reda nezmožno ljudstvo na našej meji neko državo s krvjo zlepilo in jo sè silo vzdržuje, ki je ognjišče vednih vznemirjevanj vseh sosedov?

Povoljen odgovor na to vprašanje oficijoznega družega zagrebškega lista bi bil, ko bi se zgodilo, kar spredaj citirani članek hrvatske opozicije želi. V ta namen pak bi hrvatski državniki, hrvatski generali in politiki morali res več storiti nego molčati, ter Bogu in Magjaru prepustiti, da pride, kar pride. Hrvat se tako rad na prsi potrka, evo vam, tu kažite, da ste svoje zgodovine vredni, ne pa v psovanji in zadirkivanji na hrabre in gotovo odločne Srbe. Srbi so svojo dolžnost vrlo storili v Srbiji, storite jo Hrvatje v Avstriji! Vpliva na višje kroge morate vendar kaj imeti?

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 23. februarja.

Ministri so v zboru ustavovernih poslancev rekli, da če ne dobodo privoljenja in soglasja ustavoverne stranke v točki o generalnem svetu banke, ne morejo nagodbe dognati, torej tudi ne ministri biti. Po daljšej debati je bilo skleneno, da bodo klubi mej soboj posvetovali se, ali se razprave denes ali v soboto nadaljujejo. — Ustavoverci se bodo udali, to je gotovo!

Nek ustavoverni **državni** poslanec iz „fortschrittskluba“ piše v „Tagespost“, da

Listek.

Prižigalec.

(Roman, v angleškem spisala Miss M. Cummins, poslovenil J.)

Osemnajsto poglavje.

(Dalje)

„Zdi se mi, da bode prav kmalu deževalo“, odgovorila je Jerica.

„Ko sem se denes zjutraj upala od doma“, rekla je stara gospa sama za se, „svetilo je solnce prav lepo, nebo je bilo jasno, celo krilati pevci so pesni pojé oznanovali in uživali občno veselje, sedaj pa bodo moji nežni obrobki iz čipek (in ozrla se je po robu svojega krila) žrtva neusmiljenega viharja, predno bode prišla v samotno svojo kočjo.“

„Kaj prevozna kočija ne gre mimo vaših vrat?“ vprašala je Jerica sopotnico in je bila vsa ginjena od očitne žalosti stare gospe.

„Ne! o ne! skoro kilometer v stran. Kaj je vam bolj pripravno, mlada gospica?“

„Ne; imam še dobro poldrugi kilometer pota od staje omnibusove.“

Stara gospa ginjena globokega sočutja se je primaknila Jerici, ter je rekla žalostnega glasa: „Oh, kaka škoda za nežno-beli trak na vašem klobuku!“

Kočija je dospela do staje in potnika gresta iz voza. Jerica je kočijažu izročila svoj listek, ter bi bila nemudoma dalje šla, ko bi je stara gospa ne bila mudila, ta jo je prijelja za obleko, ter jo prosila, naj jo počaka, ker ide ravno tisto pot. Tako se je dolgo časa mudila. Stara gospa se je namreč branila plačati voznino, ki jo je kočijaž zahteval; rekla mu je, da to nij navadna voznina ter je obdolžila moža, da hoče preobilje sam spraviti. Jerica je postajala nemirna, boječa se, da bode vsak hip dež vlił; nazadnje se vendar odpravi, ker reč mej kočijažem in potnico je bila poravnana. Prišli ste bili komaj pol kilometra daleč in sicer jako počasi, ko je začelo deževati; in Jerica je morala odpreti oni veliki solčnik ter ga držati nad soboj in svojo

tovaršico. Tako ste prišli še pol kilometra dalje, ko se je dež jel vlivati, kot bi ga bil kdo iz sodov z neba izlival. Ta hip je Jerica zaslišala za soboj stopati in obrnivši se zagledala je Jurija, gospod Grahamovega slugo, ki je domov letel. Precej jo je izpoznal, ter jej zaklical: „Gospica Jerica! vsi boste mokri in tudi vi gospica Pace“, pristavil je, zagledavši Jeričino tovaršico: „Najbolje bode, da letite v svojo hišo, kjer boste pod streho“. To rekši je zgrabil gospico Pace v naročje ter je namignivši gospici Jerici, naj mu sledi, hitel ž njo prek ceste k bližnej kočji in nij prej obstal, dokler nij stare gospe postavil noter v njeno bivališče. Isti trenotek je tudi Jerica dospela pod streho. Gospica Pace (tako namreč se je klicala stara gospa) je bila tako zmedena, da se je komaj čez nekaj minut zopet zavedela. Mej tem je bilo določeno, da Jerica eno uro ali dve ostane na tem kraju in da jo bode Jurij odpeljal, kadar bode z vozom mimo gredé šel okoli treh po poludne po gospod Grahama.

bode ta klub le potem glasoval za nagodbo, če se one oblasti in pravice, ki jih imajo zdaj delegacije, vrnejo parlamentoma. — To rej prusjaki se hote uže bolj personalnej uniji blizati, da bi monarhija menj enotna bila, a na Dunaji nemški centralizem še večji.

Iz **Pešte** javljajo, da vladni krogi tam še zdaj, tudi po doseženi nagodbi niso nič prav veseli, Sennyey bode zdaj baje ostreje kritiziral. Stranka vladna nij vsa zadovoljna, ker se jej zdi, da toliko kot Tisza, bi bil vsak dosežel.

Vnanje države.

Turški poslanik na Dunaji je oporekal vesti o blaznosti sultanovej, češ, da so ga samo več dni zobje hudo boleli. Druge vesti iz Carigrada pa potrjujejo razsuloost vseh razmer, brezprogramnost vlade in agitiranje, da bi se drug sultan postavil.

Iz **Crnogore** poroča „Pol. Corr.“ da sta Petrović in Radonić 20. febr. odpeljala se v parniku do Carigrada uglašljat o miru. Ker nij pričakovati, da bi dogovori mogli dokončani biti še ta mesec, hoče Turčija premirje za 14 dni podaljšati.

V **Belgradu** so bili voljeni 20. t. m. vladni liberalno-narodni kandidatje. Po kmetih pa so baje konservativci, mirovci zmagali.

O **ruske** vojski v Kišinevu se piše tudi angleškemu turkoljubnemu „Standardu“, da je dobro urejena in da more vsak dan v Turčijo vmarširati. Posebno ima izvrstno artilerijo za obleganje. Vojska bode peš skozi Rumunijo do Donave marširala, le kanone in živež jej bode železnica vozila.

V **angleškem** parlamentu je minister lord Derby v seji 21. t. m. nadalje pojasnil angleško orijentalno politiko. Dejal je, da je poročil Turčiji, da je Anglija ne bode branila, če jo drugi silijo konferenčne predloge prevzeti. — Dalje je minister dejal, da za prihodnost vlada skrbi in dela; ona sili Srbijo in Črnogoro, da bi hitro mir sklenili. Lord Beaconsfield pa precej potem naglašja zopet celokupnost in neodvisnost Turčije.

Španski uradni list priobčuje kraljevsk dekret, kateri dovoljuje vsem Karlistom, ki so na tuje pobegnili, svobodno vrniti se v domovino; izvzeti so samo tisti, ki so kak navadni zločin storili.

V severnej **Ameriki** bi imel uže 4. marca novi predsednik nastopiti vlado, ker za dozdajnjega mandat izteče. Ali za 38 držav je še le v 13 končno določeno, kako se je glasovalo, drugod se še povsod prepirajo demokrati in republikanci in imajo še mešane komisije določevati. Torej bode kongres moral s posebno postavo določiti, da se ali na novo voli ali pa šteje glasove naprej.

V **Perziji** je v vzhodnem delu države v provinciji Korasanu prikazala se huda kolera.

Dopisi.

Iz Maribora 22. febr. [Izv. dop.] (Bučelarsko društvo.) Kakor v Radgoni, v Celji in drugih krajih naše Štajerske se je ustanovilo tudi pri nas bučelarsko društvo za okraje Maribor, sv. Lenart in Slovenj-Bistrice pod naslovom: „Podružnica štajerskega bučelarskega društva v Mariboru“ in so nam ravno kar došla od višje deželne gosposke potrjena pravila. Prvi občni zbor tega društva je skličan na 1. marca ob 10. zjutraj v gostilnico g. Wohlschlagerja v graškem predmestju, in se bodo takrat razen posvetovanja v različnih bučelarskih zadevah tudi vršile volitve novega odbora. — K temu 1. zboru se vsi bučelarji prav uljudno vabijo.

Od Drave 20. febr. [Izv. dop.] Glas, ki ga je „Slov. Narod“ o premestnji prof. K. Glasera iz Kranja v šleški Weidenau prinesel, je nas štajerske Slovence hudo — razgrel. Mi poznamo več let g. Glasera kot najmirnejšega in najlojalnejšega moža, kateri jedino živi svojemu poklicu, vedam in znanosti. Lani je prof. Glaser vložil pri ministerstvu nauka prošnjo, da bi se mu dal odpust, da bi mogel iti na brlinsko vseučilišče, in tam nadaljevati svoje študije v primerjavajočem jezikoslovju. Ko je njegov predlog prišel v Ljubljani nekje v razgovor, je eden udov rekel: „Das ist Schwindel.“ Bržkone je tist zdaj kaj pomagal k njegovemu premestnjenju. G. prof. Glaser je pri obče znanemu prof. dr. Johannesu Schmidtu v Gradcu (zdaj na vseučilišči v Brlinu) napravil izrsten colloquium iz litovščine, svojo prošnjo je podpiral s posebno znanstveno razpravo o nekem thematu iz angleškega in francoskega jezika, on se sam predstavil g. ministru, tudi je bil od družih veljavnih oseb priporočen, — g. minister mu je obljubil odpust, a začetkom letošnjega šolskega leta je dobil od ministerstva — odbito prošnjo, katera se tudi pod to pogodbo nij slišala, da g. Glaser sam svojega suplenta plačuje. Zdaj je živel ves zakopan v svoje študije, in je mislil ob velikej noči napraviti colloquium na dunajskem vseučilišči iz gotščine in sanskritščine in v jesen zopet svojo prošnjo vložiti.

Iz njegovih študij in nadej ga zdrami premeščenje v tuj kraj, v katerem mlad učenjak,

ki nij naj trdnjše zdravja more na duhu in telesu zboleti.

Tako se slovenski talenti podpirajo. Vendar, ne obupaj blagi rodoljub, našel boš tudi v tujini prijazne ljudi, in če jih ne najdeš, boš zadovoljnost našel v svojih študijah, in kar nij ti dano s živo besedo koristiti slovenske mladje, boš jej koristil spisi.

Naša ljubezen in naše spoštovanje pa bode ta Te spremljala, in ne boš pozabljen od nobenega onih, ki slovensko domovino v resnici ljubijo, število narodnih mučnikov je s Tvojim preganjanjem sicer pomnoženo, a vsaka preganjanja rodi nove rodoljube, in Slovenstvo dobiva nove moči, nove podpornike.

Iz slovenskega Štajera 12. febr. [Izv. dop.] Ali nij sledeči ukaz nekakova negativna reklama za slovenske časopise in za slovenske knjige? „An sämtliche Schulleitungen. Der hohe k. k. Landesschulrath (Graz) ist in jüngster Zeit in die Kenntnis gelangt, dass die hohe Ministerialverordnung vom 25. März 1873, betreffend den Gebrauch von Lehrtexten an Volks- und Bürgerschulen mehrfach unbeachtet bleibt, und das (!) insbesondere an den Volksschulen des Unterlandes die Verbreitung theils selbstständig abgefasster, theils übersetzter Schulwerke versucht wird, die der gesetzlich geforderten Zulässigkeit entbehren und dass die Lehrer, wie diess beispielsweise in Nr. 24 des „Slovenski učitelj“ vom verflossenen Jahre offen, geschicht, aufgefordert werden, ein vom Obehrlehrer Johann Lapajne übersetztes Werkchen („Občna zgodovina“; cena 25 kr. Ured.) für sich und ihre Schüler anzukaufen. Da ein solches Aufdrängen von ehrbüchern ein unbefugtes („pa ne“ gesetzwidriges. Ur.) und nur geeignet ist, das Schulinteresse zu Schädigen (?Ur.) und indem Lehrer, welcher seinen literarischen Erzeugnissen unter unerlaubten (?Ur.) Vorwände einen Absatz zu sichern sucht, den ganzen Lehrstand zu entwürdigen: sieht sich der Bezirkschulrath zu Folge Erlasses des hohen k. k. Landesschulrathes vom 11. Jänner 1877 Z 326 zur Wahrung der Autorität des Gesetzes veranlasst, der Schulleitung die obbezogene Min. Verordnung und speziell den §. 3. derselben nachdrücklichst in Erinnerung zu bringen, zur pflichtgemässen Befolgung dieser Vorschrift ernstlich aufzu-

Gospica Marta Pace v obče nij veljala za zelo gostoljubno gospodinjjo. Nje je bila kočja, v katerej je bivala, ter je tam popolnem sama živela brez služabnikov in nij sprejemala obiskovalcev. Sama pa je bila zmirom na pohodih; ker je le malo svojega časa preživela v D— in so njeni prijatelji in sorodniki živeli v Bostonu ali še dalje, vozila se je neprestano v omnibusih in drugih javnih vozovih. Če prav je bila močno znana, ker je tako rada potovala in redoma v cerkev hodila, bila je blezo Jerica prva obiskovalka, ki je stopila v njeno hišo; a tudi o njej, kot smo videli, se komaj sme reči, da je prišla vsled kacega povabila.

Celo pri vratih morala je starej gospej vzeti ključ, sama odpreti in svojo gostilko peljati v sobo, ter jej pomagati iznemati neštevilne ovratnike, šale in pajčolane. Ko pa se je gospica Marta Pace dobro zavedala svojega položaja, vedla se je z gospodsko uljudnostjo, po katerej je slovela daleč po svetu. Res je sto in stokrat obžalovala, da je pošodovala svojo obleko, a vendar je bila sama

sebe toliko svesta, da je ravno tolikrat izrazila svojo bojazen, da je Jerica pokvarila vse svoje oblačilce. Jerica jej je zagotavljala, da so njeni črevljički komaj mokri, da se nje krilo in nje ovratnik iz indijskega pavolnika ne poškodujeta tako hitro in da se nje lični slammnik pod pregrneno rutico nij izmočil; sedaj se je gospica Pace toliko utolažila, da je pozabivši dolžnosti gostilke odšla ter svoje čipke obrobke zamenjala z navadno obleko.

Ko je odšla iz sobe, ogledala je kaj radovedna Jerica natanko brezštevilne reči, ki jih je stara gospa imela ali za lišp ali za potrebo, ter se ž njimi delala tako čudno in posebno, da je v obče pozornost ljudi na se obračala.

Soba gospice Pace je bila ravno tako znamenita kot njena prebivalka. Kot nje lišp obsegalo je nje pohiše ostanke vseh dob in šeg, od stolov, ki jih je gotovo prva angleška ladija pripeljala v Ameriko, do slabonarejenih novošegnih polstrcev za šivanke in popolnem slabo ponarejenih reči iz kristalnega

stekla. Jerica je bistro in pazno ogledovala neznatne ostanke starega lišpa in mnogobrojne izgledke neumnosti in slabega okusa, katerih je soba bila napolnena, — kar se vrne stara gospa.

Ker je mesto močno jej prljubljenega oblačila s čipkami oblekla snažno, če prav čudovito črno krilo, bila je sedaj dosta spodobnejša. V roki je imela kozarec vode s poprovo štupo ter je prosila gosta, naj pije, zagotovivši mu, da bi ta pijača jo razgrela in varovala pred prehlajenjem. Ko se Jerica komaj smeja zdržuje, zahvalila se je za pijačo, vsedla se je gospica Marta ter je sama pila ono okrepčilo. Začela je tudi ž njo govoriti ter je prepričala svojo obiskovalko, da je pametna žena, drugi hip pa je govorila tako, da je Jerica mislila, ta mora biti otročja ali pa neumna.

Dosta boljši utis je Jerica naredila na gospico Marto. Tej je dopadala mlada deklica, ki je po njenih besedah bila bistrega uma, s katerim bi se lahko vsaka kraljica

fordern und für jede Ausserachtlassung denselben verantwortlich zu machen.“

Pomislite-li, koliko stane truda, da se spravi na svetlo kaka slovenska šolska knjiga, katerih tako silno potrebujemo. Izvirno delo je težko pisati; pa bi se uže še storilo, toda tako delo ima manj upanja, da bode od vlade odobreno. Zato poslovenjamo rajši take knjige, ki so v nemškem uže odobrene in to samo v tej nadi, da se slovenskemu prevodu vendar odobrenje odreklo ne bode. Da pa založnik nemškega originala v poslovenitev privoli, zahteva navadno kaj odškodnine. To je prva žrtva za slovensko literaturo. Druga je trud pri prevodu, tretja je popravek, četrta plačevanje velikih stroškov za tisek, peta pa zopet skrb za razprodajo, šesta in zadnja je — izguba pri vsem podvzetju. K vsemu temu pa pride n. pr. kakov ukaz, ki prepoveda celo vsako razširjevanje teh knjig? in reče se potem še, da je nečastno za vse učiteljstvo, ako se take slovenske knjige priporočujejo, in da je za šolstvo škodljivo, ako se take knjige rabijo. — Več ne morem pisati o tem, pero se mi upira, ker srce se mi joka. (Tudi mi kritike o tej reči delati ne moremo v zdanjih tiskovnih razmerah. Ur.)

Iz Zagreba 22. feb. [Izv. dop.] Stara in nepobita je istina, da je na polji politične borbe le tistim narodom dober vspeh zagotovljen, kateri po svojem točno opredeljenem političnem programu bujno in vstrajno delajo za dosego narodnih teženj, ter se pri tem delu brezobzirno poslužujejo vseh sredstev, ki so na korist stvari izvesti se imajočej. Tega načela držali so se vselej in vsi narodi, kateri denes zavživajo samostalnost in neodvisnost. — Tudi Jugoslovani uže od zdavnaj gojimo idejo združenja, v tej ideji govorilo in pisalo se je mnogo, a vedigabog, kedaj se bo uresničila, kedaj bode tudi nam napočil dan samostalnosti in neodvisnosti. Res je, da avstrijske Jugoslovane v prvej vrsti neugodna politična konstelacija najbolj ovira, delati na to, ka bi beseda meso postala, ne glede na različne druge ovire.

Gnjilej Turčiji, pod kojim krutim jarmom stoletja uže zdihujejo milijoni po krvi nam bratov, bliža se nagloma zadnja ura. Balkanski poluotok mora dobiti novo podobo in pri ustvarjanju te nove podobe, zadene važna zadača

tudi avstrijske Jugoslovane. Za ta slučaj mora v bližajočej se akciji prednjačiti trojedna kraljevina, torej je uže zdaj nujna potreba, da se zlasti naši politiki, ki imajo v rokah vladno krmilo, sporazume v složnem in previdnem postopanju, da si ustvarijo jasni politični program, ter njegovo izvedenje dosledno in nepopustljivo forcirajo. Za reševanje tako važne naloge treba je pa tudi združene narodne sile, to je — složne in kompaktne stranke —, ki mora vladne težnje z vsem svojim uplivom podpirati, treba je trdve naslombe, da se na njo poiraje zamore delo bolj varno vršiti, in ta naslomba je za nas Slovanstvo! Elementi torej, ki razdrobljenjem narodnih sil se sejanjem nesložnosti škodujejo našej svetej stvari, morajo se brezobzirno odstraniti.

Pod praporom Slovanstva moramo začeti borbo za osvobojenje in združenje Jugoslovianov, kajti Slovanstvo je pri vseh političnih kombinacijah sedanje borbe tako odločilni faktor, da se ga nikjer ne more in ne sme prezirati. Ako bi pa to politično stališče mi sami prezirali, ter mirno gledali, kako nesloga in separatizem spodjedata zdravo telo Jugoslovianstva, kako sovražniki naše samostalnosti snujejo nove spletke, da bi nas še dalje ohranili v prokletstvu nesloge, ter sami zavživali plod našega truda, potem družega ne zaslužimo, nego biti in ostati robovi tujstva. Skrajni čas je uže, da se začnemo gibati in neumorno delati za združenje Jugoslovianstva; brez borbe se le redkokedaj dosežejo trajni politični vspehi, željno torej pričakujemo iz merodajnih krogov inicijative za to borbo in brž ko bode pojavila se, podkrepiti jo hočemo z vsemi narodnimi silami ter svetu pokazati, da še vemo ceniti svetinje narodne svobode.

Domače stvari.

— (Slovenska predavanja v čitalnici.) Opozorujemo zopet denes slovensko inteligencijo ljubljansko, da bode jutri v nedeljo ob enajstih pred poludnem prvo predavanje v sobani čitalnične. Predaval bode g. dr. Šavnik „o nervoznosti“, predmetu, ki more zanimati vsacega, naj ima nerve še zdrave ali uže oslabele. Tudi, ker je vstopnina namenjena za „narodno šolo“, društvo, ki se sicer itak ne podpira obilo, smemo šteti na to, da bode vsak delal in gledal, da bode

obiskovalcev obilo. Vstop je vsacemu prost, kdor karto vzame, ki se dobiva tudi na kasi.

— (Iz odbora Slovenske Maticе) so izstopili odborniki prof. Pleteršnik, prof. Wiesthaler, posl. Herman in vel. trg. Gorup. Zlasti za prvi dve delavni moči je škoda velika, ali verjamemo lahko, da sta po zadnjih dogodkih pri kandidiranji imela uzrok izstopiti. Upamo, da le za zdaj.

— (Dr. Lavričev) nadgrobni spominek se bode, kakor se nam iz Gorice poroča, odkril 3. marca t. l., na dan obletnice smrti blagega domoljuba.

— (Nemškutarsko konstitucionalno društvo) je imelo predsinočnjem občni zbor. Pravijo, da je bila udeležba sila slaba. „Laib. Ztg.“ pove le, da je — g. Bamberg govoril o delavnosti narodnih občinskih odbornikov. Kaj je mož rekel, tega list ne pove. Čakajmo do jutri. Dosti nij bilo, ker g. Bamberg je sam včasih priznal, da baš za politiko nij rojen, čeravno nij slab bukvar.

— (Odlikovanje.) Adjunkt upravnega odbora v Trbovljem g. Vencel Bittner je dobil od cesarja zlati zaslužni križ s krono zarad svojih zaslug pri odkopavanji posipa na Zidanem mostu. Srebrni križec pa je dobil železniški čuvaj Vencel Reuschl.

— (Meteor.) Iz Kostanjevice se nam 22. t. m. piše: Denes zjutraj se je na nebu čudna prikazen videla. Na severo zapadnej strani se je prikazala velika ognjena krogla, katera se je počasi v zaton pomikala. Videla se je prav nizko na nebu in tako sem to reč le kacic 10 minut imel priliko opazovati. Svetila je tako močno, da je kot moje sobe bil skoraj razsvitljen. Nebo je bilo deloma jasno in na nebu prav nizko proti zapadu so se rahle meglice kazale, kamor je potem ta prikazen zginela. Jaz mislim da je bil kaki meteor.

— (Kamniška narodna čitalnica) napravi v nedeljo dne 25. t. m. veselico s petjem, z igro „Ključec je od smrti vstal“, burka v jednem dejanji, in s tombolo. Uljudno se vabijo vsi čestiti gg. udje k obilnej udeležbi ter naj blagovolijo tudi sposobne neude soboj pripeljati. Začetek ob 1/2 8 uri zvečer.

Odbor.

— (Znani g. Seidl) toži „Slov. Gospod.“ zarad žaljenja časti in pravi, da nij resnično, kar je bilo lani brati v št. 42 in 43 iz mar. okolice.

odlikovala in vitkega života, tako lehkega kot gazela, ter se tudi giba prijetnejše, nego labod.

Ko je Jurij prišel po Jerico, bilo je gospici Marti blezo zares žal, da se mora od nje ločiti in povabila jo je prisrčno, naj zopet pride; in Jerica jej je obljubila.

Dobra poročila o Viljemu in veseli dogodki popoldanski so Jerici srce kaj olajšali ter jo močno razveselili. Tekala je v hišo in po stopnicah gori tako lahko kot rojenica, kar je strijcu Truemanu posebno dopadalo in se je po njegovej smrti vsled njene otožnosti le redkoma pokazalo.

Hitela je v sobo, odložila slamnik, premenila obleko ter je potem poiskala Emilijo, katerej bi bila rada vse dogodke tega dne poročila.

Na vratih svoje sobe jo je srečala hišina Bridget (ali Brigita) z lopatico za smeti, metljo itd. Prašavši, kaj da o tej nenavadni uri hoče, izvedela je, da so jej sobo popolnem počedili, mej tem, ko nje doma nij bilo. Vzne-

mirjala jo je misel, če prav je komaj vedela, zakaj da se je bila gospa Ellisova vrinila v njeno sobo. Nekoliko razdražena se je ozrla po sobi; a dalje ko je opazovala, tembolj jo je jeza in razburjenost v prsih lomila.

Ko je Jerica zapustila gospo Sullivanovo ter šla v gospod Grahamovo hišo v mestu, vzela je razen kovčega s svojo obleko soboj tudi staro škatljo, ki jo je postavila na polico omare v svoji sobi.

Tu je ostala čez zimo neizpraznena in od nikogar zapazena. Ko se je rodovina preselila na kmete, preselila se je z njo tudi škatlja, ki jo je lastnica skrbno čuvala in varovala. Ker nij imela Jerica v novi sobi ne bene omare in tudi nobenega drugega skrivališča, dejala jo je v kot za posteljo. Prejšnji večer pred njeno potje v mesto je razložila nekoliko reči iz nje ter jih je ogledovala. Vsaka posamezna stvar jej je bila ljuba in draga, izbujaje jej čarovne stare spomine; in mala deklica je pri teh zakladih prelila marsikatero solzo. Mej temi je bila podoba Sa-

muela, strijca Truemana prvo darilo, ki sta jo bila čas in slučaj močno poškodovala. Zada na glavi je bil močno ranjen, ker ga je pri nekej priliki Trueman nehotoma udaril; to zapazivši se je Jerica spominjala, kako potrpežljivo je mili stari mož podobi škodo popravljaj, zdelo jej se je, da bi se za ves svet ne ločila od močno priljubljenega spominka. Dalje so mej rečmi bile njegove pipe iz navadne ilovice od dima in starosti črne. A mislila je, koliko prijetnosti so mu napravljale, bile so jej v največo tolažbo. Prinesla je tudi svetilnico soboj, kajti nij izpozabila njene prijazne luči, prve, ki je posvetila v temoto njene življenja. Zapustila tudi nij stare kosmate kape, pod katero je često iskala prijaznega smehljaja; in ker tega nij nikdar iskala brez vspeha, mislila si je skoro, da so pod njo še skriti smehljaji za njo. Mej temi rečmi so bile tudi igrače in knjige s podobami, darila Viljemova, mala canjica, katero je Viljem izrezal iz orehove lupine in še druga drobnina.

(Dalje prih.)

— (Družba sv. Mohora) Dne 1. febr. je pozval družbeni vodja odbornike k prvi letošnji seji, da bi rokopisom prisodili darila in sklepali o sledečih točkah: a) Poslane rokopise so prebirali in presojevali gg. odborniki: korar Aljančič, stolni kaplan Bizer, Janežič Šim., prof. Robida. Enoglasno ali vsaj po večini glasov so bili obdarovani spisi: „Kobilarjev Janez“ — povest, ki jo je spisal č. g. Fr. Marešič, kaplan v Št. Vidu nad Ljubljano; životopisa: „Škof Matevž Ravnikar“, spisal g. Fr. Levec, profesor v Ljubljani in „Ban Josip Juri Jelačić“, spisal g. Iv. Steklasa, profesor v Požegi in razprava: „Človek in živali“, spisal č. g. Jakob Gomilšak, pridigar pri sv. Antonu v Trstu. Izmed ostalih rokopisov so presojevalcem dopadli: životopis „Matija Čop“, „Jakob Filip Kafol“, potopisna črtica: „Hoja na Vezuf“ in šaljiva razprava: „Čujte, čujte možje“. Odbor je sklenil še 4 spise sprejeti in jih po natisu po družbenih pravilih nagraditi.

— (Iz Ptujja) se piše „Gosp.“: Zopet imam poročati obžalovanja vreden samoumor, ki se je nedavno v našem mestecu prigodil. Dne 12. t. m. ustrelil se je okoli 18 let stari mladenič J. Gordan, pravijo, da zaradi nekega ženstva. Pred nekajimi leti je še tukajšnja šola obiskoval in uže takrat mu je učitelj zavoljo nenavadne razposajenosti prerokoval, da ne bode naravne smrti umrl. Zgodilo se je žalibože tako. Čujte še drug jako zanimiv dogodek iz naših šol. Dne 8. t. m. po polu dne po šoli pobegnili sta 2 učenca prvega razreda naše realne gimnazije: Janez Bizjak in Viktor Črni; prvi sin ptujskega črevljarja, drugi pa edino dete nekega bajtarja iz mestne okolice. Izginila sta, da se nič ne ve kam, in do danes 19. t. m., ko to pišem, jima kljubu vsemu prizadevanju še niso prišli do sledu. Nekaterim tovarišem sta baje pravila, da pojmeta „v Dravo“, drugim pa, da gresta proti Trstu in potem naprej v Ameriko.

— (Vinorejska šola) v Mariboru je 15. febr. obhajala sklep šolskega leta 1876

in 77 z javno skušnjo, katera je zopet pokazala spretnost ravnateljstvo in učiteljev pa tudi vsakega lahko prepričala o koristi in potrebi one šole za napredek v sadje- in vinorejstvu. Zato smo se močno začudili, — pravi „Gosp.“ — da nij bilo skoro nikoga bolj odličnih ljudi navzočega, ako izvzamemo gosp. Scholza, deželnega poslanca in odbornika v Gradci. Nij bilo ne Seidla, ne Wretzla, ne Mulleja itd., ki vendar radi zvonec nosijo v okrajnem zastopu, pri kmetijski podružnici, pri vinorejskem društvu in lani pri shodu vinorejske šole. Tudi drugih poslancev letos nij bilo tam. Učenci so vsi dobro, nekateri izvrstno odgovarjali. Občudovali smo spretno risanje, zlasti učenca Muršeca od sv. Lenarta v slovenskih gorah. Poduk se naslanja na ljudske šole in meri povsod na praktične potrebe v sadje- in vinorejstvu je, se ve da, najbolj obširen, vendar obsega tudi vse, kar je vedeti potrebno za umni napredek v živinoreji, bčelarstvu, poljedelstvu in sploh gospodarstvu. Jako dobro je, da morajo učenci trdno delati, to se jim tudi na rokah pozna. Gospod Scholz je bil jako zadovoljen in je dolžno zahvalo izrekel zlasti gospodu ravnatelju Goetheju, učencom pa je na srce govoril, naj bodo vrli misijonarji za napredek gospodarstva. Gospod učitelj Vajngrl je k sklepu učencom dal zapeti dve nemški in dve slovenski pesni in zaslužil javno pohvalo, da je tako srčen in značajan bil in skrbel za čast Slovencev na tej šoli. Isto velja tudi o g. Jaksetu, ki je slovenske učence učil v slovenskem spisovanju. Učencev je bilo vseh 33 in izmed 13 tretjeletnikov je uže deset dobilo lepe službe.

Frišni rumenjaki
trije za 2 krajcarja, se vsak dan dobodo v
Sladničarnici Kirbisch,
kongresni trg. (37—5)

Dunajska borza 23. februarja.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	62 gld. 55 kr.
Enotni drž. dolg v srebru	67 " 50 "
Zlata renta	74 " " "
1860 drž. posojilo	109 " 25 "
Akcije narodne banke	836 " " "
Kreditne akcije	149 " " "
London	124 " 15 "
Napol.	9 " 92 1/2 "
C. z. cekini	5 " 90 "
Srebro	113 " 10 "
Državne marke	60 " 90 "

!! Svarjenje !!

Nekaj časa sem se od dunajskih firm obznajalo pravi italijanski godbeni instrumenti **Ocarina** zato sem prisiljen, da obznamim, p. n. občinstvo osleparjenja varujoč, da se glavno skladišče moje iznajdbe

Ocarina,

— na katerem se zdaj v Parizu z odličnim vspehom koncertira — nahaja samo pri g. **E. Witte, Dunaj**, in so torej vsi drugje slavljene enakozvane fabrikate le posnemanja mojega originala. Vsak mojih čisto ubranih instrumentov nosi sledeči fabrični kolek:

Gius. Donati
INVENTO. E. FABR. BUDRIO.

S spoštovanjem Giuseppe Donati.

Po moji tiskani in lahko umevni šoli se lahko diletanti uže v 30 minutah, nevedši v nekaterih urah nauče najlepše melodije.

Originalne fabrične cene s tiskanim navodom
vred št. I. II. III. IV. V. VI. VII.
gl. 1.—, 1.50, 2.—, 2.50, 3.—, 4.—, 5.—
Za spremljanje na glasoviru je najboljša števil. V. Zvezek not tudi za nemuzike rabljivih št. I. in II. vsak z 12 melodijami po 40 kr.

Glavni agent za Avstro-Ogersko in Nemčijo:
Ed. Witte, Wien,

Stadt, verl. Kärntnerstrasse 59.
Pošilja se urno proti kasi ali povzetju. — Engros kupci rabat. (29—3)
Kot dokaz solidnosti mojih ponujanih pravih italijanskih instrumentov se zavezujem, vse druge slavljene takozvane Okarine po 50 kr. do 1 gld. za št. I.—VII. dati; sto še ceneje.

Lekarna „pri sv. Leopoldu“ na Dunaji,

Stadt, Ecke der Planken- und Spiegelgasse,

FILIPA NEUBEINE,

prilporeča p. n. občinstvu celo vrsto pravih zdravilnih in toaletnih sredstev, ki so se vselej kot izvrstne izkazala in gotovo ozdravila.

Tisoč sprical je o tem.

P. n. občinstvo se prosi, da samo one specialitete za prave sprejme, ki našo firmo nosijo.

Posladkorjene pile sv. Elizabete za čiščenje krvi leliko odganjajo, čistijo kri, in niso škodljive; dobre posebno pri boleznih v spodnjih organih, žilni, boleznih prsnih organov, kože in oči, otrok in žensk; odpravijo zaprtje, pravi vir največ boleznij. Ta pila je najboljši in najcenejši izdelek te bice. 1 valar, 8 škatulje, s 120 pilami, stane 1 gld., posamezne škatuljice 15 kr.

Odlikovane so z jako častečim spricalom dvornega svetovalca prof. Pitha.

Beaume Girome, izvrstno zdravilo za ozeblino. 60 kr.

Dr. Callmanna lasno barvilo, popolnem ne-velemu lasu vsako barvo (črno, rufavo, rumeno) 3 gld.

Orientalni prah za dame, da koži gladkost, (belo ali roza) 1 gld. in 50 kr.

Elektro-motorični vratni trak, za težko zoznajboljši uspeh 1 gld. 50 kr.

El Benito, edino dobro sredstvo proti izpadanju las in odpravljenju luskin 1 gld. 80 kr.

Kondensirano švicarsko mleko 55 kr. **Nestlejeva otročja moka** 90 kr. **Dr. Golljev jedilni prah** 84 kr. **Popova anaterinova ustna voda** 1 gld. 40 kr. **Liebigov mesni ekstrakt** 1/8 funta 84 kr. **Dr. Pfeffermannova zobna pasta** 1 gld. 25 kr. **Poltova resedna pomada** 1 gld. 50 kr. **Dr. Brownova pomada za obranjenje las** 2 gld., so vedno frišni v zalogi. Veliko skladišče parfimerij, mil, pomad itd. prvih pariških firm, čokolade francoskega društva od 60 kr. do 3 gld. funt. **Pravi ruski čaj** 1 gld. 1 funt. **Skladišče vsakojakih instrumentov** za zdravljenje, kakor samoklistri, brizgalnice, bandaze, jako ceno. Velika zaloga zobnih krtalic, smink, in drugih toaletnih rečij.

Priporočamo p. n. občinstvu zdravila v posladkorjeni oblici, kakor: kinin, kopaiva, doverski praški, železo, jetrno olje, bromkali, jodkali, rabarber, dvojno ogljenokisla soda, magnezija itd. po najnižji ceni.

Najznanejšje specialitete farmacije in parfimerije Francoske, Angleske, Ameriske, Nemške, Švice in Avstrije so pri nas vedno za dobiti.

Mi razpošiljamo ali proti gotovini ali poštnemu povzetju in pri en-gros nakupu dajemo velike rabate.

Izdatelj in urednik Josip Jurcic.

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.

Dr. Fremonta prerodilni likér, najboljšje svežilo 2 gld.

Prsne cigarete iz smrekovih igel, najboljšje sredstvo za nadoho. 25 kosov 1 gld.

Protinski duh, aromatičen, priporočan vsem ali revmatizem, 70 kr.

Injection Cadelle, ozdravi jako naglo vsak mehurni slabih nasledkov 1 gld. 60 kr.

Gušni duh, najboljšje sredstvo proti guši (krofu), 70 kr.

Umeteljniški sok, iz najboljših švicarskih planinskih zelišč; olajša takoj vsak kašelj in prano bolezen, 70 kr.

Menthin, najboljšje zdravilo za želodec, potolaži krč, se rabi tudi kot zobna tinktura in ustna voda, 50 kr.

Margerite-boubons za kašelj, 30 kr.

Oreillon, za vse ušesne bolezni, proti gluhoti, šumenju dobro. 70 kr.

Odontin zobna pasta, naredi najčrnejšje zobne bele ko biser. 70 kr.

Po-ho iz Kine prišene, olajša takoj najhujšo migreno in glavobol. 1 gld.

Dr. Bayerja pravi pulherin, najboljšje sredstvo proti pegam, daje koži barvo rož in limbarjev. 1 gld. 50 kr. in 50 kr.

Royerjeva hemeroidalna maža, tem priki hemeroidne trpe. 1 gld. 60 kr.

Salicil-antisuitin, izvrstno proti sitnemu potenju rok in nog 50 kr.

Salicilno milo, najboljšje in najcenejšje milo. 25 kr.

Schrierove zobne pile za otle zobe najboljšje zdravilo. 25 kr.

Storax-Crème, čudežno pomaga pri vseh kožnih boleznih. 80 kr.

Wiinsi papir, proti nahodu, prsnemu kataru, vratobolu in hripi. 1 gld. 20 kr.

Dr. Haiderjev zobni prah. 35 kr.